

[Vagn Bro.]

der ikke andet for, end at de maa virke ved saa gode Argumenter, at de i de kommende Tider kan vinde øget Tilslutning i Byraadet, saaledes at de ved egen Hjælp kan faa Repræsentanter valgt ind i Udvalgene. Vi finder, som sagt, den her foreslaaede Ordning overordentlig upraktisk. Det er en Regel, man har hentet fra Forsamlinger med større Antal Medlemmer og med større Udvalg. Vi maa anbefale det høje Ting at stemme imod dette Ændringsforslag. I det Tilfælde derimod, at vort Ændringsforslag Nr. 9 til § 11 ikke vedtages, vil jeg subsidiært anmode mine Meningsfæller om at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 10, der er stillet af Radikale og Socialdemokrater, og som gaar ud paa, at i § 11, 4de Stykke, udgaar den Bestemmelse, at de særlige Udvalgsprotokoller skal forelægges til Eftersyn for Byraadets Medlemmer inden hvert Byraadmøde. Det maa være tilstrækkeligt at fastsætte, at hvert Udvalg skal have sin Protokol; derimod finder vi det ikke nødvendigt, at der i Loven sættes saa detaillerede Regler, som den her nævnte.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 14 til Lovforslagets § 18. Det er et Forslag, der er stillet af de Konservatives og Venstres Medlemmer i Udvalget, og som angaar de særlige Distriktsindlemmelser eller Distriktsudskillelser, som er nævnt i Lovforslaget. Jeg tillader mig at gøre denne Bemærkning, at de er nævnt i Paragraffens sidste Punkt, saa man kan ikke sige, at vi for vort Vedkommende her sammenblander denne Lov med Indlemmelsesloven, det er et Emne, som er forelagt her i dette Lovforslag af den højtærede Indenrigsminister til den bedst mulige Ordning. Vi er af den Anskuelse, at de Forhold, her er Tale om — jeg skal aldeles ikke bestride, at det i langt højere Grad gør sig gældende med Hensyn til Indlemmelses-spørgsmaal i al Almindelighed —, er af overordentlig stor og indgribende Betydning; jeg for min Part tør sige, at mangfoldige af de Spørgsmaal, som vi her i Tinget bliver stillet overfor i Lovsform, ikke berører saa mange Menneskers vitale Interesser som de Spørgsmaal, det her drejer sig om. Vi har derfor ment, at naar alle Myndigheder, det vil sige Byraadet, Distriktets Kommunalbestyrelse, Amsraadet og endvidere Indenrigsministeren, finder, at en Adskillelse eller Indlemmelse er forsvarlig, saa er der intet i Vejen for, at den kan finde Sted, men hvis dette ikke er Tilfældet, saa mener vi for vort Vedkommende, at man da maa sige, at

her berøres saa mange Menneskers vitale Interesser, at det kun er rigtigt, at vi drøfter det i denne Sal og i den anden Sal, altsaa at det bliver forelagt som Lovforslag. Vi har erkendt, at i visse Tilfælde kan der være Rimelighed for, at man ikke behøver at gaa i Lovforslags Skikkelse, nemlig naar det drejer sig om en ganske lille tilstødende Del, som vi har fastsat til $\frac{1}{10}$ af vedkommende Distrikts Areal, og ligeledes, naar det kun beløber sig til højst $\frac{1}{10}$ af Indbyggerantallet.

Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt gøre flere Bemærkninger om dette Forslag; jeg ønsker kun at understrege, at jeg synes, at meget saglige Grunde taler for, at saa vigtige Spørgsmaal — og det kan det jo blive for et meget betydeligt Antal Mennesker — bør, naar alle Myndigheder ikke kan blive enige, altsaa ikke ser, at det er absolut rigtigt, hvad der sker, forelægges for Rigsdagen.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 15 til § 19, et Ændringsforslag, der er stillet af de samme to Partiers Medlemmer. Jeg maa erkende, at det har forundret mig, at vi ikke paa dette Punkt har kunnet blive enige. Jeg havde i og for sig ment, saa meget maa jeg maaske have Lov at sige, at hvis man under Forhandlingen kunde have opnaaet en Tilslutning fra den høje Regering til noget i Retning af det, vi nu har skrevet som en ny Redaktion af § 19, 5te Stykke, saa skulde jeg ikke have stillet dette Forslag. Jeg mener jo, det er et Spørgsmaal Lovgivningsmagt og Regering imellem, og kunde vi fastslaa dette paa en eller anden Maade, da var alt i Orden. Men mærkværdigt nok har hverken Flertalspartierne i Udvalget eller Regeringen ønsket at give sin Tilslutning til dette efter min Mening selvfølgelig Forslag.

Forslaget vedrører Spørgsmaalet om Fastsættelse af Reglement for Havneforvaltningen og navnlig af Havnetaksterne. Disse er hidtil blevet fastsat for et Tidsrum af 5 Aar, hvilket nu ændres til 4, hvorom vi er enige. Men naar saa Ministeriet skal godkende disse Takster, maa jeg nok sige, at jeg har stadig haft den Anskuelse, at Hovedhensynet er Havnens faktiske økonomiske Stilling, og jeg tør roligt sige, at de Befolkningsdele, som har maattet betale Taksterne, maa jo dog — det er der ikke Skygge af Tvivl om — have ment, at naar Taksterne holdes i en vis Højde, er det af Hensyn til den paa-gældende Havns Udgifter.

Derfor har vi stillet vort Ændrings-